

Khaled Hosseini. Och bergen svarade. W&W.

När den amerikansk-afghanske författaren Khaled Hosseini år 2003 debuterade med sin episka roman "The Kite Runner" (på svenska "Flyga drake"), togs världen med storm. Berättelsen om Afghanistans tragiska historia från Sovjetunionens invasion till talibanernas styre, sett ur två människolivs öden, blev fort en bästsäljare världen över. Khaled Hosseinis tredje roman "Och bergen svarade" är en mer lågmäld relationell berättelse som rör sig mellan Afghanistan, Grekland, Paris och USA, från 50-talet till nutid. Berättarrösterna avlöser varandra en efter en som i ett märkligt stafettlag. De två huvudpersonerna Abdullah och Pari, bror och syster, är på ett skenbart och paradoxalt sätt förda till berättelsens bakgrund. Det är bara i romanens början och i dess slut de agerar tillsammans. Dess emellan är deras frånvaro så känslösamt påtaglig, som om de finns där någonstans i ett tomrum, åskådliggjorda i de andra gestalternas berättande. De skiljs åt i Kabul en gång på 1950-talet då Pari adopteras bort. Men obönhörligt rör sig berättelsen mot deras återförening, som dock ska bli ett annat än vad läsaren nog tänkt sig.

"Och bergen svarade" är en lika underhållande som vemodig roman. Den handlar om skuld, syskonkärleken, svek, överlevnad och lojalitet. På ett nästan magiskt sätt byter Khaled Hosseini språk och berättarröst då han rör sig från kontinent till kontinent. Läsaren känner en fläkt av Tusen och en natt för att sedan kastas in i en pulserande västerländsk storstadsroman. Bildspråket är oerhört vackert och metaforerna talande. Ibland är jag dock osäker om det är författaren som går vilse i sitt eget bildspråk eller om översättaren missförstått det, som då en ung kvinnas skönhet beskrivs som en laddad pistol "med kolven riktad mot hennes eget huvud".

Det här är en oerhört välskriven roman med ett vackert språk och en sällsam berättelse. Så enkel och så storslagen i samma ögonblick.

Jakob Carlander